

Příloha P.140

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Podatel se domáhá vymezení nové zastavitelné plochy v doposud nezastavitelném území.

Podle § 18 odst. 4 stavebního zákona je jedním z cílů územního plánování ochrana nezastavěného území a nezastavitelných pozemků, přičemž zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území. Uvedený cíl se následně promítá i do ustanovení § 55 odst. 4 stavebního zákona, podle něhož lze změnou územního plánu vymezit další zastavitelné plochy pouze na základě prokázání potřeby vymezení nových zastavitelných ploch. Ačkoliv se uvedené ustanovení vztahuje ke změně územního plánu, NSS ve své judikatuře dovodil, že přesto je i v případě nového územního plánu třeba s ohledem na § 18 odst. 4 a § 53 odst. 5 stavebního zákona řádně odůvodnit potřebu vymezení nových zastavitelných ploch, a to ve vazbě na vyhodnocení účelného využití zastavěného území (rozsudek NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 AOs 1/2013-85). Pokud by nové zastavitelné plochy byly vymezovány bez řádného vyhodnocení a prokázání takové potřeby vymezení (nových) zastavitelných ploch v rozporu se stavebním zákonem, jednalo by se o závažnou procesní vadu (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 5. 2012, č. j. 63 A 1/2012-54).

Věcným důvodem pro nevyhovění požadavku na vymezení nových zastavitelných ploch je změna koncepce prostorového uspořádání území hl. m. Prahy na základě samotné koncepce MPP a rovněž na základě aktuálních podkladů, analýz a schválených strategií města, které odpovídají jeho současným potřebám: Strategického plánu hl. m. Prahy, Klimatického plánu hl. m. Prahy a Plánu udržitelné mobility. MPP uvedená strategická východiska legitimně zhodnotil a implementoval. Na jejich základě bylo rozhodnuto o minimalizaci rozšiřování zastavitelného území do otevřené krajiny, v souladu s principem dostřednosti. V této souvislosti bylo přihlíženo k dostupnosti kolejové hromadné dopravy.

Z uvedených strategických dokumentů lze citovat následující konkrétní cíle a opatření, které podpořily úvahu o nesplnění důvodů pro převzetí územních rezerv jejich vymezením v MPP:

Strategický plán hl. m. Prahy, cíl 1.1 H *Územní soudržnost*:

„Ke zvýšení územní soudržnosti města by mělo přispět i naplňování konceptu města krátkých vzdáleností (ten počítá především s vyšší intenzifikací území ve vnitřních částech Prahy a s vyšším využitím transformačních ploch), a to již jen z toho prostého důvodu, že lidé budou mít k sobě fyzicky prostě blíže. To může pozitivně ovlivnit intenzitu jejich sociálních interakcí, ale bude však záviset i na tom, jaká bude sociální struktura obyvatel v rámci nové zástavby.“

Klimatický plán hl. m. Prahy, opatření 11:

„Nová výstavba s uhlíkově neutrální bilancí a realizovaná dle motto „město krátkých vzdáleností“ Výstavba nových budov způsobem, který bude zohledňovat emise CO₂ v celém životním cyklu staveb a postupně vést k jejich nulové bilanci – nejprve ve fázi užití, později i při výstavbě a demolici staveb; správně zvoleným umístěním a multifunkční výstavbou bude dále možné dopravní cesty uživatelů budov do/ze zaměstnání, za vzděláním a dalšími

službami občanské vybavenosti realizovat co nejvíce nemotorovou a veřejnou (zvláště kolejovou) hromadnou dopravou.“

Plán udržitelné mobility:

„PRAHA RACIONÁLNÍ

Mobilita ve městě má být postavena na udržitelných a prostorově efektivních módech dopravy. Racionální pojetí mobility pro Prahu znamená být městem krátkých vzdáleností, které nebude zvyšovat nároky na cestování. (..)

(...) Udržení dopravní poptávky „na uzdě“ podpoří i cílená regulace územního rozvoje. Scénář přirozeně vede k postupnému potlačení fenoménu suburbanizace. Díky kvalitním veřejným prostranstvím, spolehlivému systému veřejné dopravy i optimálním podmínkám pro aktivní druhy dopravy bude bydlení v Praze významně atraktivnější.“

Podrobné vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch je obsaženo v kapitole 10 textové části odůvodnění, ve spojení s krycími listy odůvodnění (KLO) zpracovanými pro jednotlivé lokality. MPP v rámci své koncepce preferuje využití vnitřního potenciálu města, zároveň navrhuje nové plochy pro rozvoj města, pro které stanovuje jednoznačnou regulaci a hranice, aby nedocházelo k nepřiměřenému rozrůstání do otevřené krajiny. Hranice zastavěného území je stanovena na základě vymezení zastavěného území města a rozvojových ploch dle čl. 72, formálního rozvoje dle čl. 8 a samot vymezených dle čl. 91 MPP přednostně stanovuje rozvoj v hranicích zastavěného území a obecně preferuje recyklaci zanedbaných území vymezením transformace stávajících zastavitelných ploch. MPP vymezuje rozvojové plochy tak, aby pokryly potřeby města, pro které není dostatečný potenciál uvnitř zastavěného území.